

KULUN RABBİNE EN YAKIN OLDUĞU AN: SECDE

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Muhterem Müslümanlar!

Hamd; bizleri imanla şereflendiren, namazla huzura erdiren, secdeyle kendisine yaklaştıran âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Salât ve selâm; kulluğun en güzel örneğini yaşayarak öğreten, secdede gözyaşı döken, ümmeti için Rabbine yalvaran Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)'e, onun âline, ashabına ve kıyamete kadar izinden giden Mü'minlerin üzerine olsun.

Yüce Rabbimiz insanı en güzel şekilde yaratmış, sayısız nimetlerle donatmıştır. Kâinatı emrine vermiş, onu vahyin muhatabı kılmıştır. Rahmetinin bir tecellisi olarak nice peygamber göndermiştir. Bütün peygamberler insanlığı Hakk'a ve hakikate davet etmiş, ebedî kurtuluşa çağırışlardır. Bu çağrı, bütün peygamberlerin diliyle gelen ilahi hakikatin ortak çağrısıdır. Bu çağrı, kâinatın en şerefli varlığı olarak yaratılan insanoğluna yapılan bir yücelme çağrısıdır. Bu çağrı, insanı kula kul olmaktan kurtarıp gerçek özgürlüğe ulaştıran tevhit çağrısıdır. Bu çağrıya kulak veren yücelir. Bu davete icabet eden kurtuluşa erer. Kurtuluşun yolu Rabbimize kulluktan, ona secde etmekten ve iyi işler yapmaktan geçer. Mabetlerden yükselen bu çağrıya kulak vermeden, günde beş vakit huzura durmadan huzur bulmak mümkün değildir. Emir ve yasaklarına riayet etmeden, helal ve haramı gözetmeden, O'nu her daim hatırdan tutmadan rızasına ulaşmak mümkün değildir.

Bugün mübarek Cuma günü. Kalplerin yumuşadığı, günahların affa daha yakın olduğu, duaların kabulüne daha elverişli olan bu müstesna günde, kulluğumuzun özü olan secdeyi tefekkür edeceğiz. Çünkü secde, kulun Rabbine en yakın olduğu andır.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor ki: **“Kulun Rabbine en yakın olduğu an, secde hâlidir. O hâlde secdede duayı çoğaltın.”** (Müslim, Salât, 215)

Aziz Mü'minler!

İnsanların çoğu hayatı boyunca pek çok şeye eğilir; kimisi makama, kimisi paraya, kimisi güce ve nefse... Ancak Mü'min yalnızca Allah'a eğilir, O'na secde eder. Secde; insanın en değerli uzvu olan alnını toprağa koymasısıdır. Bu hâl, kulun Rabbi karşısındaki acziyetini ilan etmesidir.

Kur'an-ı Kerim'de Rabbimiz şöyle buyurur: **“Ey iman edenler, rükû edin, secde edin, Rabbinize kulluk edin ve hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.”** (Hac, 22/77) Bu ilahi emir, Allah'a yaklaşmanın yolunun tevazu ve teslimiyet olduğunu öğretir. Dünyada ne kadar yükselirsek yükselelim, Allah katındaki değerimiz, huzurunda yaptığımız secdeyle ölçülür. Şeytan kibirlendiği için secde etmedi ve kaybedenlerden oldu. Mü'min ise secde ederek kazananlardan ve Allah katında yükselenlerden olmalıdır.

Secde sadece namazın bir rüknu değildir; secde, Mü'minin sığınağıdır. Kalbi daralan secdeye kapanır, günahının yükünü hisseden secdede af diler, çaresiz kalan secdede Rabbine yönelir. Nice dualar secdede kabul olmuş, nice gözyaşları secdede rahmete dönüşmüştür.

Saygıdeğer Müslümanlar!

Bugün namaz kılıyoruz ama çoğu zaman secdelerimiz ruhsuz. Alnımız Allah'ın huzurunda yere değişiyor ama kalbimiz hala dünyada. Oysa secde aceleyle geçilecek bir an değildir. Kulun Rabbine en yakın olduğu andır. Alnımız yere değerken kalbimiz de secde etmelidir. Dünya o an durmalı, kalp susmalı, kul sadece Rabbine yönelmelidir. Bugün yaptığımız secdeler belki de Rabbimize en yakın olduğumuz anlardır. Bu fırsatı hafife almayalım. Secdelerimizi uzatalım, secdelerimizi çoğaltalım, secdelerimizi samimiyetle yapalım.

Çünkü secde; günahları siler, kalbi yumuşatır, kibri yok eder, kulu Rabbine yaklaştırır.

Cenâb-ı Hak bizleri secdeyle dirilen, secdeyle arınan, secdeyle huzur bulan kullarından eylesin.

Hazırlayan: Mustafa BEKİR HÜSEYİN

Kur'an Kursu Öğreticisi

GÜMÜLCİNE S. MÜFTÜLÜĞÜ